

Lá thư VÔ VI

Số 35
Ngày 15-10-198

P.O. BOX 2522, GARDEN GROVE, CA 92642

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU

Trời biển mênh mông hoá hoá sanh
Nhơn gian tâm trí từ thừa hãnh
Quy nguyên thanh tịnh lòng giao cảm
Khó' hạnh bình tâm tiên tiên nhanh ...
Lương Sĩ Hằng

TIN TỨC

TIN TỨC

TIN TỨC

I. CHƯƠNG TRÌNH SINH HOẠT CỦA THẦY :

Như tin đã đăng trên LTVV số 34, hiện nay Thầy rất mệt sau hơn một năm đi khắp năm châu để hoằng pháp, và phải giải tỏa bao nhiêu là ô trược của mọi người. Vì vậy, bạn đạo Vô Vi chúng ta nên tự giác, không nên dò hỏi Thầy phải thuyết giảng nhiều quá. Hiện giờ Thầy đang dưỡng sức và rất mong bạn đạo đừng tìm đến quấy rầy Thầy trong thời gian này. Thầy đã từng khuyên rằng : "Băng giảng thu trong video và cassettes đã có quá nhiều. Các bạn hãy xem lại và lo hành thiền đi! Các bạn hành thiền thanh nhẹ thì lúc nào cũng cảm thấy tôi ở bên cạnh các bạn."

Tất cả các bạn đạo Vô Vi khắp năm châu hãy nghĩ đến sự bảo trọng sức khỏe của Thầy, đừng bu theo Thầy nhiều quá! Nếu chúng ta không muốn nhìn thấy hình ảnh Thầy phải chết gục trên bàn giảng một ngày nào đó, (như lời Thầy đã than thở) vì sự ngu muội, tham lam, vô ý thức của chúng ta. Xin các bạn đạo thiền hướng tâm chúc phúc đến sức khỏe của vị Thầy kính yêu của chúng ta.

II. ĐẶC SAN VÔ VI.

Quyển Đặc San Vô Vi, kỷ niệm Tết Hồi Sinh 1988 tại T/V Nhấn Hòa, dày 116 trang với rất nhiều hình ảnh và bài giảng của Thầy và Cha Nhấn Hòa. Số ấn bản là bốn ngàn quyển, hiện đang được in đến phần cuối, sẽ đến tay các bạn đạo trong một ngày gần đây. Xin các bạn đạo nhớ đón xem.

III. NHÀ IN VÔ VI CÓ THÊM MÁY MỚI.

Vào ngày chủ nhật 9-10-88, anh Đào và anh Khoa đã lái xe từ vùng Orange County xuống

San Diego, Nam California để nhận lãnh một chiếc máy photocopy mới tinh, hiệu Canon do T/Đ Thanh Hòa và trung tâm San Diego phát tâm mua tặng cho nhà in Vô Vi. HAHVV Hoa Kỳ xin chân thành cảm tạ sự đóng góp quý báu trên. Nhờ chiếc máy photocopy này, các bạn đạo sẽ có thêm phương tiện ấn loát nhanh chóng hơn các hồ sơ liên hệ đến Hội, và nhất là việc bổ túc một số kinh sách chỉ thiếu một vài trang là hoàn tất thành một quyển.

IV. SINH HOẠT CÁC B/Đ NAM CALIFORNIA.

Vào lúc 2 giờ chiều ngày Chủ Nhật 16-10-88, Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ đã mời gọi một buổi họp mặt tại T/Đ Đức Nở để thảo luận sơ khởi về chương trình đón tiếp Thầy Tám tại Nam California trong thời gian sắp tới. Có khoảng 30 bạn đạo địa phương tham dự buổi thảo luận này, trong đó có sự hiện diện của nhiều bạn có nhiều kinh nghiệm trong vấn đề trên như huynh Lê Văn Lạc, huynh Nguyễn Minh Hoàng, huynh Nguyễn Công Thanh, huynh Huỳnh Ninh Sơn, huynh Nguyễn Ngọc Thạch cùng các bác, các huynh, tỷ thuộc vùng Orange County.

Theo như tin tức đã được loan báo trên LTVV số 34, vì sức khỏe của Thầy không được dồi dào, nên đa số các bạn đạo hiện diện đã đồng ý rằng chương trình Thầy viếng thăm miền Nam California sẽ được thu xếp thật ngắn gọn, tùy theo sự quyết định của Thầy. Trong thời gian này, việc bảo trọng sức khỏe của Thầy là điều quan trọng nhất. Mong các bạn đạo hãy tự giác, tránh tối đa không quấy rầy làm khổ thân Thầy.

Buổi họp mặt chấm dứt lúc 4 giờ chiều cùng ngày, trong sự thông cảm và vui vẻ của tất cả những người tham dự.

V. BĂNG VIDEO VÀ CASSETTES.

HAHVV Hoa Kỳ vừa nhận được những cuốn băng giảng sau đây :

*BĂNG VIDEO:

- "Hội Ngộ Tâm Linh" do Thầy giảng tại T/Đ Virginia ngày 25-9-88 : 1 cuốn.

- "Quân bình trong phép ăn uống" do chị Lan Anh thuyết trình tại Virginia ngày 25-9-88 : 1 cuốn.

* BĂNG CASSETTES:

- Thầy giảng tại Montreal ngày 18-9-88 : 1 cuốn.

Các bạn đạo cần những cuốn băng trên, xin liên lạc về Hội.

VI. BĂNG NGÂM THƠ MỚI.

Một cuốn băng cassette gồm những bài thơ của Thầy, do chị Lệ Ba diễn ngâm. Cuốn băng này được thâu tại phòng thâu băng stereo, âm thanh rất đặc sắc với tiếng đàn tranh, đàn độc huyền cầm, và lời thơ siêu diệu. Tựa đề cuốn băng này là "Tâm Linh và Vũ Trụ". Chị Phạm Kim Ngọc đang phụ trách việc sang cuốn băng này, sẽ phát hành trong tháng 11, giá ủng hộ là 3 mỹ kim. Xin các bạn đạo nhớ đón nghe. Đây là một cuốn băng thơ rất giá trị, không thể thiếu trong gia đình bạn đạo Vô Vi.

Và cũng xin nhắc nhở các bạn đạo nào chưa có cuốn băng ngâm thơ "Đạo Tâm", xin hãy liên lạc về Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ để có được cuốn băng thơ này, giá ủng hộ là 3 mỹ kim.

Lời thơ và âm thanh trong hai cuốn băng ngâm thơ này giúp cho tâm hồn người nghe được thanh nhẹ sau những giờ làm việc mệt nhọc.

Xin ân cần giới thiệu hai cuốn băng ngâm thơ này đến các bạn đạo.

BÁO CÁO TÀI CHÁNH Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

	Thu	Chi	Thu	Chi	Thu	Chi	Thu	Chi
Tháng	QUỸ KINH SÁCH		QUỸ DU THUYẾT		QUỸ T/V		QUỸ TỊ NẠN	
6	4896.98	4920.62			30.00	223.57	500.00	
7	3432.17	2520.41			45.00	1329.00	115.00	625.00
8	2757.00	4970.41	3975.75	3917.65		183.23	250.00	
9	4863.00	6522.19	1800.00	2339.01	30	256.19	330.00	

Hôm Nay Ngày Vía Tổ

Hôm nay ngày vía Tổ,
Điễn hồn con vọng bái,
Môn sinh NGÀI không hổ,
Tu thân tự sửa sai.

Sửa sai rèn tâm ý,
Loại bỏ tham, sân, si,
Lời vàng NGÀI nhắn nhủ,
Mãi mãi tâm còn ghi.

Còn ghi tư khổ hạnh,
Ngũ uẩn có mà không,
Ta tu cho THAM,
Nhiệm ước tâm ân hồng.

HỒNG AN NGÀI ban rải,
Chúng con hằng đêm nguyện,
Trong giờ thiêng thiên giác,
Về KHÔNG cứu cứu huyền.

Cứu huyền thất tổ mong,
Bao ngàn năm mỗi môn,
Hương dâng soi đúng hương,
Tiếp dẫn u minh hồn.

Hồn-Minh nhờ phương pháp,
Vô Vi Huyền Bí Phật,
NGÀI truyền đạt hậu sinh,
Kiến tánh lòng chân thật.

HÔM NAY NGÀY VÍA TỔ,
Đàn con nguyện một lòng,
NAM MÔ BẢO TẠNG PHẬT,
Hội tụ về Hư VÔ.

Cung kính dâng lên Đức Phật Bảo Tạng
Năm thứ hai mươi mốt, ngày NGÀI nhập diệt (1967-1988).

Tân Thế Giới ngày 21-10-87
(11-9 âm lịch năm Mậu Thìn)

Kính bái
Con
Xuân Hồng
Noumea, New Caledonie

SỐNG CHUNG HÒA BÌNH

Trong một cuộc hành trình dài đằng đẵng, bước đi của tôi và việc làm của tôi, các bạn cũng theo dõi từ ly, từ tí, và nhân dịp đó, những thành quả, những gì thu thập được cũng có trở về với các bạn, và các bạn cũng có dự thính và cũng thấy rõ rằng chúng ta là con người trong vũ trụ, phải làm một việc gì xứng đáng. Con người có xác thân, không ai có thể chế ra được, mà chúng ta nhận các kiến thức thanh nhẹ này, mà không biết trọng dụng và khai thác cái cơ năng trong tiểu thiên địa của chúng ta, thì làm sao chúng ta đạt được sự hòa đồng với các giới. Cho nên khóa học chung sống này, tôi đặt là "Sống Chung Hòa Bình".

Các bạn đã biết về đây chung sống, thì trong cái tinh thần bình đẳng, các bạn phải thể hiện huynh đệ, tí muội là một mà hòa bình, thì tâm thân phải quân bình, hướng thượng, mới đi tới sự hòa bình của cả Càn Khôn vũ trụ và nhân loại.

Cho nên đường đi của chúng ta là nhân loại. Mang cái thể xác huyền vi thế gian, không ai có thể chế tạo chúng ta ra được. Ta đã đem luật Trời xuống thế gian, thì chúng ta thấy ta với vũ trụ đâu có xa cách. Vũ trụ đang làm việc liên tục mà chính chúng ta không làm việc. Chỉ có hai chữ "NHỊN NHỤC" và "THƯƠNG YÊU" mà ngày hôm nay chúng ta cảm thấy ta chưa làm đúng mức.

Cho nên luôn luôn liên hồi có những cuộc giảng và những cuộc sống chung, để tìm hiểu ngay trong cái đại gia đình Vô Vi. Sống, chúng ta hiểu ta, sửa ta trong cái tinh thần hòa ái tương thân. Tập quán đó và thu lượm được cái thanh quang ở Bề Trên, tâm lẫn thân, rồi chúng ta trở về với gia đình, chúng ta thấy rằng phải xây dựng cái mầm mống nhịn nhục. Hiền thê, hiền mẫu phải nhịn nhục. Biết rằng một con người là sinh cho xã hội tương lai, nhân loại đi tới đại đồng, phải nhịn nhục. Đó, chúng ta cần học, sửa cái tâm tánh nhịn nhục, để mà tận hưởng cái nguồn sống giữa tình người và tình người. **Đó là dưỡng sinh thật sự, chứ không phải ăn món ăn là dưỡng sinh đâu các bạn!** Biết xử dụng tình người và trau dồi tình người trong thực chất mới là dưỡng sinh.

Cho nên cái khóa này bắt đầu có cái khóa lạy, cho các bạn lạy đi. Lạy để bỏ cái mặt đó, để dẹp cái sự ngu muội đó, mà trở về với chơn thật của chính mình. Bỏ, tháo gỡ nó ra bằng một kỹ thuật cọ sát với luồng điển của vũ trụ, khi các bạn chấp tay quỳ xuống, và đứng lên đó là một ý chí niệm "Nam Mô A Di Đà Phật" và giải tỏa. Cọ sát và giải tỏa luồng trực điển trở nên thanh điển.

Cho nên, các bạn sẽ có cơ hội tiến hóa nhanh hơn trong kỳ này, nếu mọi người áp dụng lạy 50 lần để chuyển cái ngũ tạng mình trở lên ngũ uẩn, và hòa hợp với vũ trụ. Và từ đó chúng ta tiếp tục dùng thanh quang cọ sát với thanh quang để thăng hoa lên trên cái nền tảng sáng suốt và đẹp tự ái. Con người sẽ thông minh lên, sáng suốt hơn.. Còn giữa bạn đạo và bạn đạo đã lầm đường, lạc lối, chúng ta lạy nó, độ nó, cứu nó. Đó mới là tinh thần "Sống Chung Hòa Bình". Nếu chúng ta còn bỏ nó, ghét nó, chúng ta không tiến vào con đường sống chung hòa bình. Cho nên, tôi có khuyên các bạn, hồi này lạy anh Thuấn đi, để anh Thuấn có cơ hội gột rửa nhanh hơn, và nhận được những gì tốt lành của các bạn hướng về anh, để anh phát đủ một cái đại nguyện để xây dựng cho chúng sanh ở tương lai. Vì con người đã đi lạc đường và trở về thì tâm thức muốn đặt một cái vấn đề trọn lành hơn, tốt hơn xưa, hy sinh nhiều hơn, để cứu độ quần sanh.

Đó là một cái nhiệm vụ tâm thức, nhưng mà nếu không có sự hỗ trợ của các giới, không bao giờ thành công. Cho nên, lúc đó các bạn suy xét và nên làm cái việc cứu người, thay vì để họ sa đọa và không tiến nổi. Cho nên, ngày hôm nay, tôi về đây, rất vui mừng và được nhìn lại các bạn và tôi mong rằng trong thời gian chung sống hòa bình, mọi người phải thể hiện được cái tánh chất thật

thà, sống trong hòa bình, sống trong thực chất, tự đẹp mê chấp. Không có sai lầm trong sự mê chấp nữa vì bản mặt ta không thật. Ta đã quỳ lạy trong kiếng Vô Vi là nhìn cái mặt ta, ta sợ rồi, đuổi nó đi và không xử dụng cái bản mặt đó mà trở về với cái chơn thức sẵn có của chính ta, mới là sống đời đời với Càn Khôn vũ trụ trong thực hành, không có dùng lý thuyết. Thời buổi này dùng lý thuyết đi sai đường. Thực hành mới gặt hái kết quả. **Vũ trụ đang thay đổi, thì tất cả những chương trình của mặt đất này cũng phải bắt đầu thay đổi hết!**

Cho nên, lần lần những người đọc kinh này kia, họ lạc lệch hết rồi. Họ đọc không được nữa. Họ phải trở về với thực chất. Còn chúng ta đây là có cái pháp thiên, luôn luôn khứ trước, lưu thanh, là trở về với thực chất mà giải bỏ cái bản chất trần trước, ngu muội, si mê này, trở về với chơn thức trọn lành để khai triển tất cả những gì khả năng ta có thể đóng góp cho Càn Khôn vũ trụ. Cho nên vũ trụ này có phải vũ trụ đứng riêng đâu! Đứng chung với chúng sanh. Nếu chúng sanh hướng thượng thì vũ trụ tốt, thiên cơ thay đổi. Mà chúng sanh hướng hạ, tranh chấp thì chúng sanh lo buồn và tiêu hao mà thôi.

Cho nên ngày hôm nay, chúng ta phải biết đường lối hướng thượng, đã đóng góp không nhiều thì ít. Bao nhiêu năm các bạn tu, đã đóng góp được cái vùng mà các bạn cư ngụ đó. Các bạn cảm thấy nó thay đổi. Từ cái vùng hung hăng, tại sao tôi phải lựa mua cái chỗ kêu bằng cướp bóc, dành giựt, buôn lậu, hại người mà tôi ở đó, để chi? Để người tu chứng nghiệm sự hóa giải cái khu vực đó được không? Ngày hôm nay, những người đã đồng cư ngụ với tôi, đã thấy rõ rằng đã hóa giải được và cái khu vực trở nên thịnh vượng.

Trước đó mấy năm, nhiều người suy đoán nói rằng tôi đã làm sai. Nhưng mà ngày hôm nay thấy rõ ràng, đem cái pháp tới mặt đất là đem sự bình an cho tất cả. Cho nên các bạn tu đây rồi, các bạn không phải là cần căn nhà ở, nhưng mà cần cái tâm. Khi các bạn đi đến xứ nào, đến nơi nào, Trời cũng ứng với các bạn. Thời tiết cũng thay đổi hợp thời, ứng dụng trong cái câu chuyện xử dụng của các bạn là đem lại sự bằng an cho các giới. Bước vào căn nhà thăm bạn cũng đem lại sự bằng an cho họ, vì sao? Tinh thần nhịn nhục và phục vụ của chúng ta tràn ngập trong tâm thức với đôi mắt của họ nhìn ta. Cho nên chúng ta sẽ lan rộng ra xã hội, vì chúng ta đã thực thi được và tìm được thực chất của chính mình và không bao giờ bị diệt nữa. Thực chất của chúng ta là đem lại sự bình an cho mọi người.

Trước hết là nhịn nhục rồi mới phóng từ quang cho họ. Nếu các bạn không nhịn nhục, làm sao các bạn trở về với trật tự được. Càng nhịn nhục, càng được trở về với trật tự. Càng được trở về với trật tự, càng phóng được từ quang. Đó là một cái pháp nhân hạ như ý, mà trong cái kỷ nguyên này, mọi người phải tiến tới. Mọi người đã thấy rõ rồi, khí giới vật chất không có thể hù hiếp phần hồn được, chỉ tạm mà thôi. Giết rồi cũng luân hồi. Cho nên trên mặt đất, người càng ngày càng đông. Nếu luật luân hồi không có, con người không có bao giờ hiện diện trên mặt đất, càng ngày càng đông. Chúng ta đã thấy rõ, hồn bất diệt.

Bây giờ giữ tâm lo tu, chúng ta mới thăng hoa lên giới khác. Trực diện các bạn mới thấy mắt, mũi, tai, miệng, mọi người có trình độ khác, ở tần số khác, không có giống nhau. Chúng ta thấy rõ ràng mọi sự việc trước mặt các bạn, tí tí người, mỗi trình độ khác nhau, tham lam khác, cố ý, luận điệu ác độc để dè bẹp đối phương là tự giết mình, tự sát. Mặt mày họ khác, họ nói lý luận rất hay, nhưng mà mặt mày họ tối tăm, không có bao giờ sáng suốt và cởi mở thanh nhẹ như chúng ta. Chúng ta chỉ biết thương yêu, tha thứ và xây dựng, tận tâm cứu độ dù hy sinh tính mạng, chúng ta cũng cứu độ. Tinh thần cứu độ, thành ra mặt mày của chúng ta khác. Nghèo mà tươi, nghèo mà sáng suốt. Dốt mà dòm mặt thấy thông minh. Không đọc chữ nào hết, lo thiên mà dòm mặt thấy

thông minh. Nghèo không có đồng xu, mặt mày tươi sáng như tí phú. Nhưng mà trong lúc đó, tí phú dầy dầy lo âu, dầy dầy buồn khổ, dầy dầy tâm tối, và không có lối thoát. Ngủ không được, ăn không ngon, ngủ không yên, để mặc cho tiền làm chủ hoành hành khối óc, hoành hành cơ tạng, không phát triển được. Cho nên, chúng ta là người tu Vô Vi, chúng ta ý thức, thiết thòi. Các bạn đều là thiết thòi, hy sinh đóng tiền, cái gì cũng đóng tiền, lo làm cái gì tốt, giúp đỡ người và cái thân xác của chúng ta có thừa. Cái vĩa làm việc để làm phước cho cái hồn hơn, dư sức chúng ta hiểu được, cứ làm và cứ độ, thì nó mới đạt tới luật quân bình. Càng ngày các bạn tinh thần càng cởi mở. Kẻ có gia đình, người không có gia đình mà chịu tu rồi, mặt mày cũng vẫn tươi tắn, thanh nhã, tốt đẹp. Cái đó mới là hướng về con đường hòa bình và gieo cái giống tốt cho nhân loại ở tương lai.

Cho nên việc làm của các bạn không phải là việc nhỏ. Thấy lút chút, lút chút, vậy mà không nhỏ đâu! Ông vua làm chưa được mà bạn! Ông vua kêu ổng nhịn nhục, ổng chưa làm được, mà ông vua giàu hơn các bạn nhiều, ổng cạo trọc đầu đi tu mà chưa nhịn nhục được. Cho nên các bạn đừng có mong đi làm ông vua mà khổ đó. Đừng có mong làm nhà giàu mà mê đắm ở tương lai đó. Các bạn mong làm sao được làm phước là các bạn tí tí phú ở trần gian. Biết làm phước là thật sự nhà giàu. Ôm của là kẻ gác kho mà thôi, không có phát triển nổi. Của là không khác gì người gác kho, làm tí, tí, tí, tí, một chút cũng sợ, tự gây sự yếu hèn cho chính mình, và không thấy thực chất lớn rộng, mạnh dạn của tâm thức, không thấy, bỏ quên mất, có phải chôn sống mình không?

Cho nên người ta giàu, người ta biết làm phước thì của họ không có bao giờ bị ăn cướp, nơi rộng, nơi rộng khắp các nơi. Đâu cũng mang được tình thương. Đâu cũng nhớ, đâu cũng nghĩ đến mình. Tiền của mình xài không hết. Cái đó nên làm. Thế Thiên Hành Đạo! Còn cái mà bo bo ôm giữ đó là cái gây khổ. Tại sao nhiều người có tiền, gia đình cứ gây lộn hoài là gì? Của, của, nó hành. Ôm nó, giữ nó, mà không biết xài nó, thì nó phải hành. Còn ta thế Thiên hành Đạo, biết rằng của Trời cho, của này là thương yêu mới có, thì ta phải biết thương yêu mọi người, ta phải đóng góp cho mọi người. Làm nhiều phước đi! Các bạn không mất tiền, nó càng gia tăng, nó càng dồi dào hơn. Tâm lẫn thân đầy đủ, giàu có thật sự mà không còn sự mê chấp nữa, ăn không hết, ngủ giấc ngủ ngon. Tâm hồn lúc nào cũng yên ổn, gia đình lúc nào cũng hạnh phúc, không bị tà xâm, rối loạn gia cang. Cho nên các bạn hiểu làm giàu tại mặt đất, với một kỹ thuật của Vô Vi là các bạn giàu đời đời. Giàu tới lúc các bạn lâm chung, ra đi các bạn cũng giàu hơn thiên hạ. Học cái ngu tới cuối cùng, không có lo chuyện đời và không có lo tới con cháu, bè phái nữa, thì tất cả con cháu, bè phái đều có cơ hội phát triển. Mình làm phước mới tạo phước cho con cháu. Mà làm phước còn ôm lo con cháu, là con cháu càng ngày càng suy sụp và không có phát triển. Tự nhiên đi học rồi khùng, tự nhiên đi học rồi điên, đó là do người mẹ, do người cha tính quá rồi gây hỗn độn khối óc thần kinh của các con, thì con tới đó không phát triển nổi. Cho nên phải buông bỏ tức khắc trong tâm. Không nuôi dưỡng những điều đó, dẹp nó qua một bên. Ta đến đây với bàn tay không, ta sống trong khổ, gia đình đầm ấm thương yêu, xây dựng tới ngày nay nhờ khổ, không phải nhờ sướng. Ngày nay ta có đồng tiền rồi, ta tạo cho gia cang bất ổn, ta thấy rõ rồi ngược lại, đồng tiền đã phá hoại gia cang, vì sao? Vì sự cố chấp. Vì sao? Vì sợ nghèo. Mà khi chúng ta tu rồi, chúng ta thế Thiên hành Đạo, chúng ta đâu có sợ nghèo. Ai đến đây cũng với bàn tay không rồi phải ra đi với bàn tay không, ta phải giúp. Cái ta có là người ta cho. Tình người đã cho tôi. Tôi phải xây dựng tình người đối xử với người khác, thì lúc đó các bạn ăn không hết, mà không có bao giờ các bạn bị phản trắc nữa. Còn nếu không hiểu, và không nghe, không làm đúng, thì tương lai sẽ bị phản trắc rất nhiều. Của nó giết mình, của mình ham được, người khác cũng tham, rồi nó chun vô, nó mưu đồ, nó gạt của, nó giết

mình. Ngay cả những người hùn hạp, làm ăn với chúng ta, cũng có thể giết chúng ta. Con cái chúng ta có thể giết chúng ta, vì gì? Vì tiền. Con phản cha vì tiền. Nếu cha nó nghèo, ăn cơm với muối, ăn cơm với mắm, ngày hai buổi, không bao giờ nó đòi hỏi chia gia tài, mà lúc giàu lên rồi, thì mỗi thằng nó có một đường lối bắt buộc cha mẹ nó bán hết tài sản, chia cho nó trước khi nhắm mắt. Có phải đồng tiền không? Nhưng mà người nắm đồng tiền không biết xử dụng, không biết đồng tiền là từ kiếp trước, nó đã tu, nên kiếp này nó mới hưởng. Cái phước đó là Trời cho và nó biết xử dụng cái phước đó, nó đi làm phước thì không bao giờ nó bị tai nạn, mà nó ôm cái đó thì một ngày nào nó bị tai nạn. Con để mình ra phản mình, phải có một ngày, vì gì? Vì tiền! Nếu tôi nghèo, con tôi đâu có thừa tôi ra tòa. Con tôi thừa tôi ra tòa vì tôi giàu. Giàu mà không biết xử dụng. Giàu mà không biết phát triển cái giàu của tâm linh. Cho nên đừng có tưởng người giàu là sung sướng. Người giàu có khổ hơn người nghèo. Mà chính họ nhìn lại, trong lúc cô đơn, đau khổ, gia đình đằm ảm. Bây giờ có tiền, có bạc, hể động tới tiền bạc là vợ chồng cãi lộn tùm lum hết. Ăn không được, ngủ không được, đòi ly dị, nhiều chuyện lắm.

Cho nên, các bạn phải hiểu những cái gì tôi nói là thực tế trong đời. Đó là cái chìa khóa để các bạn đi. Tương lai tuổi trẻ lên cũng có cơ hội làm giàu, nhưng mà phải làm giàu đúng. Tiền mình có là tiền của chung sanh. Mình phải biết cứu giúp, chia sẻ tận nơi đau khổ, thì cái đồng tiền đó, nó bền vững mãi mãi và cái sự tu học của mình chỉ có phát triển, không có thụt lùi. Cho nên nhiều bạn tu Vô Vi trước kia khổ, tôi nguyện tu ngày, tu đêm. Bây giờ có tiền rồi, khác rồi, tôi nguyện đi chơi, để dành của. Lấy của sanh ra của. Cái đó là đi tới chỗ tai hại lần lần đó. Rồi tự ràng buộc mình gay gắt, mà cái số của mình khổng lồ rồi là có mục tiêu cho người ta chú ý tấn công. Lúc đó mình mới bị nạn. Chớ còn nhiều người nói tiền mà làm sao có nạn. Tui có tiền mà tui giàu hơn hết, đâu có nạn đâu. Làm gì có nạn. Nhưng mà các bạn cứ nhìn kỹ trong nhà thương, mấy ông nhà giàu vẫn cứ nằm trong nhà thương, chớ hông phải ông nhà giàu không nằm trong nhà thương. Cái nạn đó nó sẽ bùng nổ trong ngũ tạng của các bạn, vì tánh chất xấu, không biết phát triển cho cộng đồng, không biết đi nguyên lý của Thượng Đế thì nó tiết những cái độc chất và nó sanh những cái bệnh nan y, như khủng, điên, cancer, làm sao chữa? Kín mít hết, nhưng mà vẫn phạt được, kín mít vẫn trị được. Cho nên luật Trời có trước luật đời. Các bạn phải nhớ luật Trời rất nghiêm khắc. Luật đời có cảnh sát tới thì các bạn thấy sợ, chớ không có cảnh sát thì các bạn vẫn lung tung thôi. Mà luật Trời không cần cảnh sát. Các bạn làm bậy thì tới ngày, tới giờ đó thì các bạn sẽ hưởng đủ, lãnh đủ. Ma nhập xác, cơ tạng bệnh hoạn, phá hoại gia cang, làm loạn hết. Lúc đó, các bạn thấy cái uy lực của ông Trời. Cho nên, ngày hôm nay có duyên lành đến đây để nghe được những câu nói xác thực trong thực hành, để nắm một cái đường lối ra đi trong cái thanh nhẹ, cõi mở. Các bạn không biết nghe, không biết làm, thì tương lai các bạn sẽ thấy khổ. Lúc đó các bạn có kêu tên tôi, tôi cũng chẳng giúp gì được các bạn. Nhiều người đã như vậy rồi! Tôi đã giải thích nhiều trận rồi. Rốt cuộc rồi cũng ôm lấy sự đau khổ và không phát triển nổi.

Cho nên, ngày hôm nay chúng ta có duyên lành chung sống hòa bình, chúng ta phải xây dựng cái mầm móng hòa bình giữa ta và nhân loại. Không nói tôi không giận ông kia là tôi hòa bình, không! Tôi phải có một cái ý chí vô cùng, và tôi lo niệm Phật ngay trung tim bộ đầu của tôi phát quang lên và tôi lấy cái chơn tâm đó hòa với vũ trụ để tôi làm cái việc đời đời, không bao giờ mất nữa mà từ bi tôi không bao giờ hạn hẹp nữa. Đó các bạn mới thấy rằng, sự sống hạnh phúc nằm ở chỗ đó. Tới tiền bạc, địa vị của các bạn như rác vậy mà thôi.

Một ngày nào, các bạn ra đi với hai bàn tay không, chắc chắn một triệu phần trăm! Muốn ký

"công tra" lúc nào tôi cũng ký. Không đem được cái gì đâu! Đừng có ham tướng tiền của mà tự hại cơ tạng, không phát triển được, tạo bệnh cho chính mình và tạo khổ cho chính mình.

Cho nên, chúng ta lại trở về với cái của đời đời bất diệt là thanh quang. Ngay trung tim bộ đầu là các bạn được hút lên đó, dính liền với vũ trụ, đó là tiền đó bạn. Tiền của bạn không bao giờ hết, không bao giờ mất mà các bạn đã làm đẹp cho vũ trụ, làm cho vũ trụ càng ngày càng khai triển. Tình Đạo của nhân sanh càng ngày càng mở. Tình người càng ngày càng thức giấc, do sự tu đóng góp của các bạn. Đừng có vội tôi muốn thấy cảnh này, cảnh kia, cảnh nọ, để làm gì. Tôi thấy thực chất, tôi đã đóng góp với vũ trụ là được rồi. Tôi là vũ trụ, đang sống với vũ trụ trong sự thương yêu và tha thứ thật sự, nhẹ nhàng và không bị lệ thuộc nữa.

Cho nên, hôm nay tôi có ngắn gọn bao nhiêu lời để nhắn nhủ các bạn trong giây phút sống chung hòa bình. Mong rằng các bạn lưu ý, và mỗi ngày có cơ hội xem video qua các hành trình tôi đi thuyết giảng. Rồi các bạn sẽ nắm được cái ý của tôi giảng, thì tức là các bạn là tôi. Chúng ta mới sống trong một khung cảnh SỐNG CHUNG HÒA BÌNH.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn./.

LUONG SĨ HẰNG

Luật Trời

*Nhứt nguyên qui hội duyên tiên,
Nhị nguyên tạo thế, tạo duyên ở đời.
Khí thần tỉnh giác chẳng rời,
Tứ tượng tạo thế, tạo nơi điều hòa.
Ngũ hành nội tạng phân qua,
Lục phủ hỗ trợ như nhà thế gian.
Thất tầng la võng hành quang,
Bát quái đồ trận tạo an tâm hồn.
Hai vòng nối lại không không,
Trường cứu bất hoại, khai vòng thức tu.
Thập toàn minh giải cảnh tù,
Chẳng còn mê chấp, chẳng ngu, chẳng khờ./.*

LUONG SĨ HẰNG

22-8-88

TÔI LÀ AI?

*Tôi là ai?
Sao không tự sửa, tự an bài?*

*Tôi là ai?
Sao không giải quyết lập dài thanh cao?*

*Tôi là ai?
Sao không tư thức tiến hoài không ngưng?*

*Tôi là ai?
Sao không thanh tịnh, hai vai nhẹ nhàng?*

*Tôi là ai?
Sao không hưởng khổ, sánh vai Cha Trời?*

*Tôi là ai?
Sao không minh đạo, bước vào Càn Khôn?*

*Tôi là ai?
Sao không xây dựng, ngày ngày đạt an?*

*Tôi là ai?
Tôi là ai?*

LƯƠNG SĨ HẰNG

NHỮNG SAI LẦM TRÊN ĐƯỜNG TU

Vân Khanh

Pháp tu Vô Vi trông dễ mà khó, nhưng tuy khó mà thật dễ, nếu chúng ta chịu hành đúng theo những gì Đức Thầy đã truyền dạy, đã để lại kinh nghiệm trong hàng ngàn cuốn băng giảng. **Điểm quan trọng nhất là phải hành đúng Pháp, không được sửa đổi từ cách hành cho đến tư tưởng khi ngồi thiền và cách sống trong đời.**

Tôi đã có dịp trình bày về vấn đề sửa Pháp của một số bạn có thể gây nguy hại cho bản thân và ảnh hưởng lây cho người khác (trong LTVV tháng 11-). Nay xin ghi thêm một số kinh nghiệm trên đường tu của chính mình và của những bạn xung quanh để đóng góp với quý đạo hữu, hầu tránh được những vấp ngã trong những thử thách có thể gặp phải.

1) Vấn đề tâm tâm tương ứng và nhận diện :

Lần đầu tiên tôi học bài này vào năm 1982, khi có một nhóm bạn tu khác môn phái, muốn đến thăm Thiên Đường ST. Paul. Trước đó, chúng tôi có nghe nói họ đã đến Thiên Đường ở California, đã cho một số người uống nước rồi lên điện, múa may lung tung. Chúng tôi cũng hơi ngại, vì trách nhiệm chủ T/Đ đối với các bạn đạo, chúng tôi đã điện thoại hỏi ý Thầy. Thầy nói rằng chuyện đó đâu có gì lạ, người tu Vô Vi có thể nhận được dễ dàng, nhưng không xử dụng chuyện này, vì tu Vô Vi là tự tu, tự tiến, để giải thoát, không lệ thuộc bất cứ luồng điện nào. Rồi Thầy nói nếu tôi muốn thử thì ngồi và nghĩ đến vị nào mà tôi tin tưởng, thì sẽ có sự tương ứng ngay. Tôi đã làm thử và chấp tay, hướng đình đầu, nghĩ đến Đức Phật Quan Âm, điện

đã ứng ngay lập tức trong tâm thức, và chuyển hai cánh tay để tỏ tình thương yêu. Tôi thấy hơi lạ nhưng không thích vì thấy "nó" kỳ kỳ (tính tôi ưa khoa học và thực tế hơn).

Cũng nhờ được Thầy chỉ dạy, chúng tôi đã giúp các bạn đạo giữ vững tinh thần, và khi hỏi các vị phái tu này, mỗi khi nhận diện để múa võ, vẽ bùa có biết Điện đó là ai không? Họ nói không biết. Từ đó, vì không thích "chơi đại", nên chúng tôi dẹp chuyện này qua một bên, và khuyên nhau lo tu đúng Pháp mà thôi. Sau đó, trong hai kỳ Đại Hội 83, 84 tại Pháp và Los Angeles, Thầy đã cho chúng ta những bài học về vô hình để rõ về các cõi thiêng liêng và khỏi bị lầm lạc. Mặc dù Thầy đã minh luận rất kỹ về hai kỳ Đại Hội, cũng như đã giảng rất rõ về sự tâm tâm tương ứng trong bộ kinh A Di Đà, nhưng một số bạn vẫn bị sai lầm, ngồi nghĩ lung tung, rồi tưởng đó là tâm tâm tương ứng, rồi cho rằng Thầy chuyển cho làm việc này, Thượng Đế chuyển cho làm việc nọ, sống trong ảo tưởng của điện giới mà quên thực tại, để rồi bị gạt mà không hay! Pháp Vô Vi là Đời Đạo song tu, tự mình làm chủ, lo tu sửa xuất phát đi lên, không ngồi chờ bên trên chuyển xuống. Nếu Đạo chưa vững thì nên xét thực tế trong luật nhân quả, nhân đạo của đời để thực hành song song. Nhờ trung dung Đời Đạo như đi xe hai bánh, chúng ta đỡ bị vấp ngã hơn.

2) **Vấn đề xâm nhập** : Thế gian là cõi sinh động nhất để học hỏi và tiến hóa, trong đó khối thanh làm việc vô cùng, để hướng dẫn con người tự thăng tiến, thì khối trọc cũng hoành hành không kém để lôi kéo con người

trì trệ. Khối trực bên ngoài có thể xâm nhập vào cơ thể con người bằng 3 cách :

* Qua phần Hôn : Với tinh thần cầu xin, ý lại, yếu đuối, không cương quyết hoặc ham mê danh lợi, chức tước, mong cầu thần thánh, để buôn may, bán đắt..vv., làm như vậy, con người dễ bị ma quỷ lợi dụng, xưng danh Phật, Thánh, để dụ dỗ rồi nhập xác, để sai khiến luôn phần Hôn. Người tu Vô Vi, với tinh thần tự tu, tự tiến để giải thoát, không vướng vòng danh lợi. Và có cách luôn luôn co lưới, răng kè răng niệm Phật trên đỉnh đầu, là phương pháp an toàn để tránh bị xâm nhập. Khi thấy Diễm chạy nhột nhột phía sau đầu, hay bên trái, bên phải, cũng không nên để ý, chỉ nhớ trên đỉnh đầu niệm Phật và giữ vững ý chí tự chủ.

* Qua lục căn : Với sự thấu nhận của ngũ quan, con người có được cái biết, nhưng cái biết này rất hạn hẹp. Nếu phần Hôn không sáng suốt nhận định điều hay, lẽ phải, không thanh tịnh để tự chủ, thì rất dễ bị ngoại cảnh chi phối để chỉ lo thị phi chuyện người, tranh chấp hơn thua chuyện đời, quên mất chính mình đang bị lôi kéo vào vòng sai lầm. Khối trực thường lợi dụng sự hướng ngoại của phàm tánh, sự mê trần của lục căn, để làm trì trệ đường tu của hành giả. Mỗi khi nóng giận, buồn lo, ghen ghét, con người thường mất tự chủ, từ đó trực khí xâm nhập, khiến có những tư tưởng sai lầm. Pháp tu Vô Vi có cách soi hồn : co lưới để khỏi nói, bịt tai để khỏi nghe, nhắm mắt để khỏi thấy, chận mí tóc để hạ trí khỏi suy nghĩ vẩn vơ. Tất cả để dạy dỗ lục căn lo hướng thượng, khai mở thiên môn nơi đỉnh đầu, để có cái biết đúng hơn khi dụng chạm, học hỏi trong đời.

* Qua các tế bào toàn cơ thể : Khi bản thể con người còn nhiều ô trực, chưa tạo được vòng thanh quang che chở, thường dễ bị quặn thêm trực khí bên ngoài, gây sự xao

động, bất an. Người tu Vô Vi biết thờ pháp luân đúng cách, sẽ giúp ngũ tạng ổn định, làm việc trật tự, các tế bào toàn thân được thanh lọc, khứ trực, lưu thanh, và khi thiên định, đổ ngũ, để toàn thân được nghỉ ngơi, nhờ đó cơ thể được thanh lọc dần dần, vòng thanh quang càng được lớn rộng, khi trực khí xâm nhập, sẽ nhận thức được ngay và thờ pháp luân để giải ra.

Tóm lại để tránh sự xâm nhập của khối trực, chúng ta phải hành Pháp đúng đắn, nhờ đó tư tưởng được bén nhạy, nhận ra những biến động tinh vi trong cơ thể để sửa đời những sai lầm vì nhiễm trực.

3) **Những tư tưởng sai lầm khác** : Người tu khi chưa ý thức rõ mình từ đâu đến, sống để làm gì và chết sẽ đi về đâu, thường có những tư tưởng sai về sự tu hành. Từ đó, luôn luôn mong việc này, muốn việc nọ, để tu cho mau thành. Sự nóng lòng, mong vọng để đưa con người đi sai như:

* Sửa Pháp chút xíu : Chuyển điển trong ngũ tạng, chuyển điển qua tay chân để mau có thần thông..vv..tư tưởng này rất nguy hiểm. Pháp tu Vô Vi do Đức Thầy đã thực hành bao nhiêu năm, truyền đạt cho bao nhiêu người tu sửa, tiến hóa, hướng về sự giải thoát, không xử dụng thần thông để lấy Đạo tạo Đời. Nếu con người vì lòng tham, chỉ sửa một ly, sẽ sai đi một dặm, tự hại lấy thân mà thôi, không thể trách ai được.

* Nhịn đói, ép xác : Thể xác con người vô cùng quý giá, nếu tự hủy hoại, đó là một đại tội với Thượng Đế. Ai có thể tạo ra cơ thể huyền vi với triệu triệu tế bào, với những tổ chức cơ cấu ngũ tạng và hệ thống não bộ tinh vi như vậy? Do đó, con người phải biết bảo trọng thân thể, lo cho xác đầy đủ, lành mạnh, thì Hôn mới có nơi cư ngụ yên ổn để tu học. Thể xác yếu đuối ảnh hưởng rất tai hại đến

tinh thần, khiến trực khí dễ xâm nhập, gây nên những tư tưởng sai lầm, làm cho việc tu khó tiến, rồi cuối cùng sẽ đi đến sự thoái hoá, không thể tránh được.

Chúng ta nên sống trong quân bình, trung dung, không quá ép xác, cũng không buông thả. Phải tùy theo tình trạng của cơ thể, công việc làm, nơi cư ngụ, mà ăn uống cho thích hợp, đầy đủ chất bổ dưỡng, để có sức khỏe. Và quan trọng nhất là tư tưởng sống sao cho đúng luật Đời, luật Trời, hòa vui trong hiện tại, đừng quá vọng tưởng tương lai thì sự thành đạt sẽ không cầu mà nên, không mong mà tới.

Người tu sơ dĩ có những tư tưởng sai lầm, vì chưa nhận thức rõ tầm quan trọng của phần Hồn và thể xác quý giá của chính mình. Không hiểu rõ thiêng liêng là gì, để rồi sợ sệt, cầu xin, mong cầu, vọng tưởng. Thật ra Phật, Tiên, Thần, Thánh, cũng do con người tu mà thành, và ma quỷ cũng do con người vô minh mà nên. Do đó chính con người là một vị thiêng liêng có đủ thẩm quyền để tự tiến hóa thành Tiên, Phật, hoặc thoái hóa thành ma quỷ. Khi chúng ta biết tu đúng để tâm và tánh được thanh nhẹ, sẽ hòa được với khối thanh hầu tiến hóa thêm. Nếu còn mãi nuôi sự tham, sân, sái, quấy, tạo ô trược cho chính mình, thì sẽ bị khối trược bên ngoài lôi cuốn mãi trong vòng nghiệp chướng.

Đường tiến hay thoái chỉ do chúng ta tự chọn mà thôi!

KÍNH CHÚC CHA MAU MẠNH

*Trên giường bệnh, con biết Cha trần trở,
Khi ngồi thiền, con trì niệm cho Cha,
Vắng bóng Cha, đàn con như thiếu sữa,
Vắng bóng Thầy, lũ trẻ thấy bơ vơ,
Đàn con đại khát khao ngày hội ngộ,
Kính chúc Cha mau bình phục trở về ./.*

Phan Hai
Pensacola, Florida

Lạy Cha

*Đọc lời Cha dạy lệ con rơi,
Mới thấy tình Cha lượng biển Trời,
Thương xót con khờ bao xiết kể,
Nặng lòng Cha dạy chẳng hề lời,
Thương con mê muội nơi trần thế,
Phạt nhẹ chẳng chừa mới vọt rơi,
Bất hiểu tội mình con đâu biết,
Bấy nay nghịch tử mãi than Trời.*

*Cho con xuống thế học làm người,
Không sửa thân tâm cứ mãi chơi,
Bao kiếp luân hồi chưa tỉnh ngộ,
Đau lòng Cha khóc lệ đầy rơi,
Giận con Cha phạt rồi Cha xót,
Đâu nỡ nhìn con trẻ rớt rơi,
Từ nay con nguyện theo đường sáng,
Tinh tấn tu hành không để xuôi.*

*Cho con xuống thế học trăm chiều,
Ai biết Ngọc Hoàng đang hầm hieu,
Cha ản con thương không dám đến,
Mấy người vong bạc lại bày điều,
Phạm thượng Cha Trời xin xá tội,
Bởi trần mê muội cực Cha nhiều,
Sáng danh Thượng Đế Ngồi Cao Cả,
Nương ánh hào quang Cha dắt dìu.*

*Dắt dìu con trở lại đường xưa,
Quê cũ Mẹ Cha đợi trẻ về,
Lần chót này thôi Cha đại xá,
Ân ban phương tiện đủ trăm bề,
Kiếp tu kiếp đắc lần sau chót,
Để lỡ độ này thật thảm thê,
Chừng thấy oai Trời cơ chuyển động,
Ăn năn đã muộn hết mong về.*

**NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
VÔ CỰC ĐẠI THIÊN TÔN.**

Nguyễn Triệu Lê
El Monte, California

CHỮ NHẪN

Đông Anh sưu tầm

Có một vị y sĩ trẻ, tên là Kiến Đạt, một hôm gặp lại một người bạn học cũ. Người bạn này đang hành thiền. Kiến Đạt có thắc mắc về chữ "thiền", thì được người bạn trả lời như sau : "Tôi không thể giải thích cho anh biết thiền là gì. Nhưng có một điều chắc chắn là khi anh đã quán thông về thiền, thì anh sẽ không bao giờ sợ chết. "

Kiến Đạt lộ vẻ thích thú : "Nếu thế thì tôi sẽ thử thực tập thiền. Vậy anh giới thiệu cho tôi vị thiền sư của anh đi! ". Người bạn bảo Kiến Đạt : "Anh cứ đến gặp Thiền Sư Năng Tĩnh."

Một ngày kia, Kiến Đạt tìm đến vị Thiền Sư này. Anh dấu một con dao găm trong người, với dụng ý sẽ dọa xem vị Thiền Sư này có sợ chết hay không. Vừa gặp Kiến Đạt, Thiền Sư Năng Tĩnh thốt lên ngay : " Chào bạn, bạn có khỏe không? Lâu lắm rồi mình không có dịp gặp lại nhau. " Câu nói này khiến Kiến Đạt sững sốt : "Ồ! Tôi chưa hề gặp Thầy bao giờ cả! " Thiền Sư thản nhiên đáp : "Như vậy có lẽ tôi trông lầm bạn với một người y sĩ trẻ, hiện đang học thiền tại đây."

Với một cuộc gặp gỡ khởi đầu một cách thân ái như thế, Kiến Đạt mất cơ hội thử thách vị Thiền Sư này. Kiến Đạt có biết đâu rằng, khi vừa trông thấy anh, vị Thiền Sư đã đọc được hết những ý nghĩ thầm kín trong đầu anh, nên Thiền Sư đã phá tan cái dụng ý của anh ngay từ giây phút đầu tiên. Sau đó, Kiến Đạt đành miễn cưỡng xin phép vị Thiền Sư cho anh được học thiền. Đọc được sự không thực tâm này, Thiền Sư Năng Tĩnh thông thả nói : "Học thiền không có khó khăn gì cả. Nếu bạn là một y sĩ, thì bạn cứ lo chăm sóc bệnh nhân thật chu đáo. Như vậy chính là thiền đấy! " .

Kiến Đạt trở về, lòng băn khoăn suy nghĩ mông lung. Anh trở lại gặp vị Thiền Sư này ba lần. Nhưng lần nào, anh cũng chỉ được nghe câu trả lời y hệt như trên. Lần cuối, Thiền Sư Năng Tĩnh nói : "Một vị y sĩ không nên lãng phí thì giờ một cách vô ích. Bạn hãy trở về và lo chăm sóc bệnh nhân của bạn." . Trong bụng rất lấy làm bất mãn, Kiến Đạt không thể tin được rằng, với cách hành thiền như thế lại giúp con người có thể không bao giờ sợ chết.

Vì vậy trong lần viếng thăm thứ tư, Kiến Đạt bực tức than phiền : "Bạn tôi nói rằng, khi mình hành thiền thì sẽ không còn sợ chết nữa. Nhưng mỗi lần tôi đến gặp Thầy, thì Thầy chỉ khuyên tôi cứ lo chăm sóc bệnh nhân vì theo lời Thầy thì đó cũng là thiền. Thưa Thầy, điều này tôi thừa biết. Nếu đó là cách mà Thầy dạy thiền thì kể từ nay tôi sẽ không bao giờ tìm gặp Thầy nữa! ". Thiền Sư Năng Tĩnh nở một nụ cười bao dung, người vỗ nhẹ lên vai Kiến Đạt : "Tôi đã quá khắt khe với bạn. Bây giờ tôi sẽ đưa cho bạn một công án thiền nhé! ". Và người đã cho Kiến Đạt một đề tài để anh thực tập thiền quán.

Kiến Đạt trở về, và anh đã miên man, trầm tư, suy tưởng về đề tài này trong hai năm. Lúc đó, có lần anh cảm thấy như là đã đạt được sự mở thức. Nhưng vị Thiền Sư lắc đầu : "Chưa được đâu! " .

Kiến Đạt tiếp tục hành thiền thêm một năm rưỡi nữa. Một hôm, bỗng nhiên anh cảm thấy tâm hồn nhẹ nhàng, bình thản, êm đềm một cách lạ thường. Anh không còn cảm thấy bồn chồn, lo lắng hay thắc mắc điều gì cả. Anh lo chăm sóc bệnh nhân rất tận tâm, mà chính anh cũng không biết điều này. Anh không còn

NHỚ THẦY, CHA

thắc mắc về sự sống và cõi chết nữa.

Rồi vào một ngày Xuân nắng đẹp, trời trong, gió mát, Kiến Đạt lặng lẽ thu xếp hành trang, trở về ngôi Thiên Viện năm xưa, để thăm lại người Thầy khả kính.

Cảnh vật vẫn không có gì thay đổi. Vẫn hai hàng trúc thưa, đưa lối đến con đường đất nhỏ, lượn khúc quanh co. Tiếng chim hót líu lo, chào mừng một ngày Xuân mới. Và dường như vạn vật xung quanh cũng đang hân hoan chào đón một tâm linh đã thoát khỏi bến mê.

Kiến Đạt bước vào, cúi xuống xá chào vị Thầy kính yêu. Thiên Sư Năng Tĩnh chỉ yên lặng nhìn anh, và Người nở một nụ cười tươi./.

KIM THÂN CHA

KIM THÂN hàm tiểu vị *CHA*,
Hồng ân ban phước mái nhà Việt Nam.
Rờng Thiên quy ẩn sơn lam,
Má hồng tựa liễu dệt màn *CÀN KHÔN*.
Chánh Pháp khai mở Thiên Môn,
Ban lời minh triết gọi con hiệp vầy.
Từ đây gánh nặng hai vai,
Thuyền nan, bể rộng ra tay lái chèo.
Dù cho thác đổ, mưa vèo,
Dặm ngàn *CHA* lướt, suối đèo *CHA* băng.
Tù đầy, xiềng xích nặng mang,
Vĩ thương tiểu ngã, khóc than dặm dài.
Hồng trần mờ cát bụi bay,
Chông gai vạn nẻo, miệt mài *CHA* đi.
Ta bà rong ruổi Đại Bi,
Gánh trần xẻ nặng sá gì thân *CHA*.
Chim buồn vỗ cánh bay xa,
Thương *CHA* vò võ, xót xa liễu gầy.
Đếm thời gian từng phút giây,
Hướng cơ Quy Nhất, xum vầy cùng *CHA*./.

Kim Hương
San Francisco

Riêng Cha bắt được điển con,
Phần con không biết, nên còn bốn chôn.
Mỗi khi con ngồi soi hồn,
Lệ sa vì nhớ, *Cha* còn khó khăn.
Ngồi thiền chẳng ngại nhọc nhằn,
Tháng rồi bút rứt, bản khoán quá nhiều.
Trước kia ngồi thật phiêu diêu,
Được hai tiếng đó, chẳng điều lo chi.
Mà nay như thấy có gì,
Ngồi hơn một tiếng, vậy thì khó khăn.
Hôm nay con được tin sang,
Thì ra như vậy, *Cha* đang bệnh mà.
Hay tin lệ lại chảy ra,
Chúng con trì trệ, nên *Cha* khổ nhiều.
Cha ơi! *Cha* thật đáng yêu,
Chúng con quá tệ, vẫn điều con đi.
Để *Cha* gánh bệnh thể nì,
Con đau khổ lắm, khóc thì như mưa.
Lòng con chẳng có dấy đưa,
Có sao nói vậy, xin thưa *Cha* tường.
Ngày xưa con rất kiên cường,
Chớ con có khóc khác thường thể đâu.
Con là một đứa cứng đầu,
Mẹ *Cha* con mất, con rầu lâu thôi.
Đến nay con vẫn bồi hồi,
Thương *Cha*, nhớ Mẹ, chẳng bồi công ơn.
Gặp Thầy sung sướng nào hơn,
Được môn Pháp quý đền ơn có ngày.
Nên con tu tập hăng say,
Trả công *Cha* Mẹ, lòng rày mới nguôi.
Suốt đời con vẫn ngâm ngùi,
Con làm không được, chẳng lùi bước tu.
Cám ơn Thầy đã giải mù,
Cha thương diu dất, mặc dù gian nan.
Khổ thân Thầy chẳng có màng,
Thầy *Cha* vất vả, con càng cố hơn.
Quyết lòng con chẳng có sờn,
Cứu *Cha* Mẹ thế, thoát cơn ngục hình.
Thương Thầy-*Cha* đã chí tình,
Chúng con cố gắng hết mình lo tu ./.

Kính bái
Đình Văn Tư
Houston, Texas

GIÒNG THƯ GIAO CẢM

Buổi họp mặt Trung Thu vừa qua tại Thiên Viện Hai Không đã đem lại cho chúng tôi những giờ phút vô cùng thoải mái.

Sau một thời gian vắng bóng nơi Thiên Đường, nay chúng tôi lại có cơ duyên hội ngộ cùng các anh chị em bạn đạo trong bầu không khí yêu thương, chan hòa tình huynh đệ, giữa cảnh núi rừng rạt rào, thông reo, suối chảy, gió mát, trăng thanh.

Thật vô cùng cảm kích, khi được chứng kiến các anh em bạn đạo, tu sinh, đã chung vai, góp sức trùng tu Thiên Viện, làm việc quần quật suốt ngày, để rồi tối đến lại ngọt ngào trong tiếng nhạc, lời ca. Và sau đó, những giờ đắm chìm trong thiền giác, đã nói lên ý chí khát khao mong trở về Nguồn Cội, và cùng một tâm thức mong mỗi Sống Chung Hòa Bình.

Chúng tôi đã trải qua những giờ đàm đạo tuy ngắn ngủi, nhưng vô cùng quý báu cùng hai vị cao niên, trưởng lão bên giòng suối róc rách, nên thơ. Được hướng dẫn đi thăm những am cốc do những bầu tâm huyết của những tu sinh cùng các anh em bạn đạo đã tạo dựng nên.

Lúc trở về chánh viện, lại được thưởng thức những bữa ăn tuy thanh đạm, nhưng không kém phần đậm đà hương vị, do những bàn tay khéo léo của các chị em môn sinh đã ra công nấu nướng.

Tất cả đã đánh dấu một vết son đậm nét trong tâm tư chúng tôi. Chúng tôi chợt hình dung một người Thầy kính yêu với những lời giáo huấn ân cần, từ ái, là kết tinh của tình cảm chân thành quý báu của các anh em bạn đạo, như một điểm tựa, một đuốc tuệ soi sáng cho đời sống tâm linh của chúng ta ngày hôm nay.

Trên đường xuống núi, tuy không ai nói ra, nhưng cả hai vợ chồng tôi đều dâng dâng lên niềm biết ơn rạt rạt như thông reo, như suối chảy chan hòa vào không gian vô tận./.

Trần Mạnh Ái

Santa Clara, California

VĂN THƠ LƯU NIỆM

*Cõi hồng trần lắm lần đau khổ,
Gương Thầy, Cha, không nghĩ xác thân,
Đôi chân mềm, Thầy-Cha dẫn bước,
Khắp năm châu góp nhặt con khờ,
Đời cát bụi, Cha-Thầy thấy rõ,
Lắm sắc màu, trước ế nghiệp tâm,
Đôi giòng lệ Thầy-Cha thương khóc,
Tại Nhấn Hòa quý giá ngàn vàng,
Ngày trở về ray rút trong tâm,
Nguyện gìn giữ sáu câu lục tự,
Trong lớp học, Thầy ngồi giảng lý,
Cha hét la, khô miệng hao hơi,
Mau thức tỉnh, hồi tâm kéo muộn,
Con đường sáng, ta nên noi dấu,
Ơn đức dày, Thầy mở huệ tâm,
Đẹp sân, si, ái, ố mê trần,
Mau thức tỉnh, tu tâm, dưỡng tánh,
Mười Điều dạy, Thầy-Cha khuyên giải,
Văn thơ này mong gặp tri âm,
Để thi đua, trí huệ mở tâm,
Hẹn các bạn mùa Xuân năm tới,
Hội thiên chung dưới mái hiên đình,
Tay bắt mặt mừng, bao ngày xa cách,
Có Mẹ, có Cha, có cả Lân hầu,
Lòng thanh nhẹ, thật là thanh nhẹ,
Chúc Thầy-Cha, các bạn vạn an ./.*

Phan Hai

Pensacola, Florida

27-9-88

CÓ CHỊU LO, CHỊU LÀM MỚI SỐNG ĐƯỢC

Ở đời, chết về thuốc độc, muôn người, họa mới phải một người, chớ chết về ăn không, ngồi rồi, thì thật nhiều. Cái độc “ăn không ngồi rồi” rất thâm rất hại. Nay ta hãy đem một vài sự đáng sợ để thí dụ mà nghe.

Xe đi trên mặt đất, đi chỗ gập ghềnh, thường được chắc chắn hơn chỗ phẳng phiu

Thuyền đi trên mặt nước, đi chỗ ghềnh thác, thường được vững vàng hơn đi giữa giòng sông. Tại sao vậy? Tại vì, biết là khó khăn mà gìn giữ thì được yên, chớ là dễ dàng, mà khinh thường, thì phải hỏng (bại vong)

Người đời thường sống về những khi lo lắng, cần khổ mà chết về những lúc sung sướng yên nhàn. Lẽ ấy rất rõ, mà người đời không biết sợ, là bởi không chịu xét đến nơi.

Những lúc thư nhàn, thử nghĩ mà coi. Vì đâu mà chí khí ta phải suy kém? Vì đâu mà công việc ta phải hư hỏng? Vì đâu mà ổng mất một đời rồi cùng nát với cây cỏ? Vì đâu mà hóa ra hôn mê,

không biết quay đầu lại, rồi lại đeo thêm cái tiếng xấu về sau? Vì đâu thành chệnh mảng không biết lo xa rồi đến nỗi mắc vào tội vạ? Ấy rút lại mấy điều là chỉ bởi ăn không ngồi rồi mà ra cả. Sự ăn không ngồi rồi quả là cái cửa những điều ác. Cửa ấy người giỏi vào, đến lúc ra thì đỡ, người tỉnh vào, đến lúc ra thì mê, người cương trực vào đến lúc ra thì liệt nhược, người thanh khiết vào đến lúc ra thì ô uế, sự ăn không ngồi rồi hại thân, hại nhà, hại nước, nghĩ chẳng đáng sợ lắm ru!

Lã Đông Lai

GIẢI NGHĨA: Họa: thỉnh thoảng mới có.— Thí dụ: Vì cái kia sang cái này khiến cho người ta hiểu.— Cần khổ: chăm chỉ chịu khó.— Yên nhàn: bình yên thư thả.— Chí khí: Chí: cái lòng khuynh hướng việc gì. Khí: cái chí hăng hái.— Cương Trực: rắn giỏi ngay thẳng.— Liệt nhược: hèn kém yếu đuối.— Thanh Khiết: trong sạch.— Ô Uế: dơ bẩn.— Lã Đông Lai: tức là Lã Tổ Khiêm, làm quan đời nhà Tống học rộng, biện bác giỏi cùng với Chu Hạ và Trương Thúc gọi là Tam Hiền, học trò xưng là Đông Lai tiên sinh và làm bộ sách tên là Đông Lai Tập.

Dắt nhau về quê Cha

MODERATO (Nhịp nhàng êm ái)

Nhạc và lời Nguyễn Hoàng Long

Anh em ta dìu nhau đi thiên chơn pháp hướng thanh về nhà

Mẹ và Cha thương nhớ con lòng mỗi mơn nơi xứ xa

Em lo tu anh lo hành điển thanh hòa ta vui sống

Chung đắp xây vũ trụ này qui thiên tông hướng thanh cao

Đêm thâm giao anh Soi Hòn điển thanh đồn em mở lối

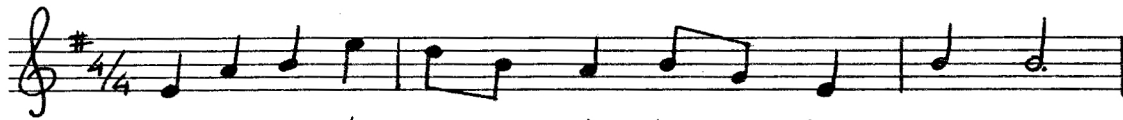
Anh Pháp Luân tròn một vòng hơi cân đồng em giải thông

Không lo ra em thật thà ta tham thiên thiên lý tiên

Nhớ bên trên chơn diệu huyền nơi đỉnh đầu đầu qui thiên

Ngày lo tu tiến đêm tham thiên đất nhau về quê Cha

Tình yêu bao la anh em ta về đây dưới chơn Thầy

Mắt niêm Nam Mô hưởng trở vô ngày đêm tâm tưởng nhớ

Cần Khôn của ta do Trời ban nhíp nhãng với Đại La với tỉnh Cha

Tâm linh ta Trời sinh ra xương thịt da của Mẹ nâng niu

Anh em ta dìu nhau đi về thanh giới sống chung hòa bình

Một ngàn năm nơi đất linh người hiền hòa vui hát ca

Cha chung vui Mẹ búi ngùi chan chứa tình thiêng liêng quá

Anh thú tha em vui hòa về chung nhà của đấng Cha yêu

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

P.O. BOX 2522

GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.

Bulk Rate
U.S. Postage

PAID

Permit No.10076
Westminster, CA

TO:

PRINTED MATERIAL

Lá thư VÔ VI

Lá Thư Vô Vi, Tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành vào ngày 1 và 15 mỗi tháng. Tin tức, bài vở do bạn đạo Vô Vi gửi về đóng góp trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phát Pháp. Bài viết gửi về tòa soạn, xin ghi rõ tên, và bút hiệu, cùng địa chỉ và số điện thoại để Ban Liên Lạc có thể chuyển đạt theo thắc mắc của bạn đạo khác khi cần. Bạn đạo chịu trách nhiệm trực tiếp về bài viết của mình.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ trực tiếp đảm trách việc quản trị, với sự hợp sức của Nhà in Vô Vi trong việc ấn loát và phân phối. Lá Thư Vô Vi được gửi đến bạn đạo bằng bưu điện lỗi "bulk rate" theo danh sách sẵn có của Hội. Khi thay đổi địa chỉ, xin bạn đạo thông báo địa chỉ mới về Ban Phân Phối để cập nhật hóa danh sách, để Hội không bị phạt vì thư gửi về. Nếu ngân sách cho phép, LTVV sẽ được gửi đến các Thiên đường, Thiên viên hay Trung Tâm bằng "First Class". Danh sách địa chỉ bạn đạo chỉ được dùng vào việc thông tin sinh hoạt trong cộng đồng Vô Vi.

Thư vũ liên lạc xin gửi về: LÁ THƯ VÔ VI • P.O. BOX 2522 • GARDEN GROVE, CA 92642

Ngân phiếu, chi phiếu phát tâm hoặc cho Hội Ái Hữu Vô Vi mượn xin để:

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

và xin ghi rõ mục đích phát tâm đóng góp như: Ấn tống kinh sách, Chi phí băng giảng, Cứu trợ đồng bào ty nạn, Tu bổ Thiên Viên, Yểm trợ tu sinh, Du thuyết... Xin tránh gửi tiền mặt bằng đường bưu điện.